

ningslovens Forrifter angaaende bebygget og ubebygget Grund. Det er jo navnlig i større Byer og Byer, der ere i Fremvæxt, som oftest rent umuligt noget Sted at fastholde Bygningslovens Forrifter om dette Forhold, og der er derfor ogsaa kommet en Mængde Andragender til Ministeriet, som det efter min Mening er ligesaa betydningsløst og urimeligt at indsende som Andragender om Tilladelse til at tække med Tagpap. Selv Smaating som en Overstridelse med 2 til 3 Kvadratalen indgives der Andragende om. Og ofte gives der paa den anden Side Dispensation for meget betydelige Overstridelser, thi det er umuligt at bygge i Overensstemmelse med Byggeloven. Naar der i en saadan Sag er givet Samtykke af Bygningskommissionen og Byraadet, skal der indsendes Andragende til Ministeriet, og saa kommer der en Gang et Svar. Men i Almindelighed har det været et rent Omvøb, thi Bygningen er rejst og Arbeidet foretaget, naar Svaret kommer. Har Byraadet negtet Samtykket, kan Ministeriet ikke give det, men har Byraadet givet Samtykke, vilde det være urimeligt, om en eller anden Kontorchef vilde sidde oppe i Ministeriet og tro, at han kunde have en mere fornuftig Mening om denne Ting end Bygningskommissionen og Byraadet, der selvfølgelig ikke blot tager Hensyn til, om der er et vist ubebygget Areal paa Vedkommendes Sted, men ogsaa til, hvorledes Forholdene blive til Naboerne, til Bagpladsen og til Gaden. Hvis Sagen kommer i Udvalg, vil jeg henlede dette Udvalgs Opmærksomhed paa, om der ikke er Anledning til at tage dette Punkt med. Den sidste Paragraf tror jeg vil blive modtagen med Interesse. Den tilfugter navnlig, at Stilladser og Lignende skulle være forsvarede, og at Bjælkelagene skulle dækkes med Brædder. Nu er det tidt saaledes, naar en Bygning er under Arbejde, at naar en Arbejder, som sidder oppe i Høiden, falder, saa skal han helt ned til Bunden, eller taber han, medens han er til Beirs, en Hammer eller en anden Ting, saa gaar denne ogsaa helt ned til Bunden. Det er en livsfarlig Situation for Arbejderne. De to Paragrafer i det lille Lovforslag ere heldige nok, men jeg tror, at man vil imødekomme et almindeligt Duffte, og at det i alt Fald vil være rimeligt, naar der skal gjøres Forandringer i Byggeloven, at ogsaa Spørgsmaalet om Dispensation fra Bestemmelserne om det ubebyggede Areal tages med blandt de Sager, der afgjøres af Byraadet, og ikke her inde i Ministeriet.

Justitsministeren (N. E. Lemann):
S. Anledning af de fremkomne Bemærk-

ninger skal jeg udtale, at jeg ikke kan anse det for rigtig at lade Spørgsmaalet om bebygget og ubebygget Areal fuldstændig gaa over til Byraadens Afgjørelse; thi det Spørgsmaal, hvorvidt og i hvilket Omfang der skal dispenseres fra Bestemmelsen om Forholdet mellem bebygget og ubebygget Areal, hører til de allervigtigste Spørgsmaal i Byggeloven og maa virkelig henregnes til de betydeligste og i mange Tilfælde mest betænkelige Punkter, at give Dispensation fra. Naturligvis følger det af sig selv, at der ofte kan være Tilfælde, hvor Overstridelserne af Reglerne ere saa ganske ubetydelige, at det forsaavidt kan stille sig som mindre rimeligt, at saadanne ringe Sager skulle gaa ind til Ministeriet, men i mangfoldige Tilfælde ligger der meget vigtige Spørgsmaal bagved, og jeg tror ikke, at det let vil være muligt at finde en Grændse mellem Sager af den Art, der maa betragtes som smaa og ubetydelige, og dem, der have en vis Betydning. Man kan nemlig her ikke udelukkende indskrænke sig til at nævne visse Kvadratalen eller desl.; thi Spørgsmaalet om en saadan Dispensions Tilstedelighed maa jo meget afhænge af, hvorledes hele det øvrige Nabolag er bebygget, om det er tæt bebygget, saaledes at det allerede er galt nok, og at der som Følge deraf ikke er Grund til at gjøre det værre endnu ved at give slige Dispensationer, og om der ikke er Udsigt til, at det i en nær Fremtid vil blive tættere bebygget eller desl. Derfor tror jeg, at det næppe gaar an at overlade dette Spørgsmaal i dens Helhed til Byraadets Afgjørelse. Hvorvidt det skulde være muligt at udsønde nogle enkelte Klasser af disse Sager, som paa tilstrækkelig betegnende Maade kunne angives at være saa ubetydelige, at det ikke behøves at gjøre Indstilling derom, skal jeg lade staa hen, men det tillader jeg mig at betvivle.

C. Sprensen: Spørgsmaalet om, hvorledes man stiller sig til denne Sag, bundet naturligvis i, hvorledes man stiller sig til det Spørgsmaal, hvorvidt og i hvor stor Udstrækning Borgerne i det Hele maa besikre deres egne Sager. Den ærede Minister henviste til, at der ikke alene var Spørgsmaal om, hvor mange Kvadratalen ubebygget Areal der blev, og hvorledes det svarede til det bebyggede Areal, men at der ogsaa skulde tages Hensyn til, hvorledes Forholdene i det Hele vare ordnede, og hvilken Betydning man kunde vente i Fremtiden. Men jeg tillader mig at mene, at en Bygningskommission og et Byraad, i hvilket de konervative Klasser have en ganske særlig Re-